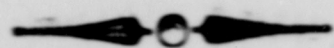

Och trer ej faran, som mig delar
 Du wänas nitta stigar
 För mig och min lifar — trer,
 Com blott begär mig bösamheten
 För dödlige den brutna röf,
 Kan en i brottets fetsor fluten,

Arrestanten.

Och brändt, etc.
 Du följde mig som utdömt brändt.
 Och anst för mig numera fanns kvar,
 Stog begärden, S, huru jag lider.
 Jag har ingen rast, jag har ingen ro,
 Ett lewa i sådane tider,
 Svad sorgen mig flämnar, det kan ingen tro,

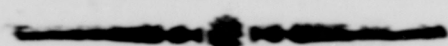
Och brändt, etc.
 Du som ej kan se mig i ar.
 En sådan synsätt är det för far
 Gledt på det fall se alla dagar.
 Men att brida det enstamt jag ej kan förda,

— 2. —

— 3. —

Blif, Gjelte! menniska igen;
 Byt dina lagrars falska ära,
 Emot den sanna att så bära
 Det enkla namn af — meniskewän.

Men såfängt jag med bästa hjerta
 I sängen röjdt mitt tänkesätt.
 En brottslig usling i sin smärta
 Förgäfwes yrkar menskans rätt.
 Jag — häpnar wid mitt släktes plåga:
 Den Mäktige, som har förmåga,
 Att meniskewännens känsla ler.
 Wid lifwets gräns inom vårt galler,
 Uppå min rutna halm bädd faller
 En ömhets tår jag kan ej mer.

Stilling till watten kan wist wara bra,
 Och en trett man på sig tillagar,

Och brändt, etc.
 Du som ej kan se mig i ar.
 En sådan synsätt är det för far
 Gledt på det fall se alla dagar.
 Men att brida det enstamt jag ej kan förda,

Och brändt, etc.
 Du som ej kan se mig i ar.
 En sådan synsätt är det för far
 Gledt på det fall se alla dagar.
 Men att brida det enstamt jag ej kan förda,

Och brändt, etc.
 Du som ej kan se mig i ar.
 En sådan synsätt är det för far
 Gledt på det fall se alla dagar.
 Men att brida det enstamt jag ej kan förda,

Och brändt, etc.
 Du som ej kan se mig i ar.
 En sådan synsätt är det för far
 Gledt på det fall se alla dagar.
 Men att brida det enstamt jag ej kan förda,

— 4. —

GS 487

Äwenne alldeles nya och utmärkt vackra

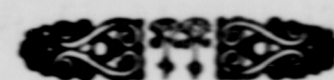
Wisor,

Den Första:

Mykterhetswisa.

Den Andra:

Arrestanten.

Դուրսի վրա արժանի արտադրություն անցկացնելու համար

3 fladerma för war bhart enast blis
 On treg istän fallarn till wunden,
 Man lerte der stänst i fus och i dug,
 Ömständel som afslöt för wunden.
 Nu är man der blifwen i nyfiter och i n
 Ät blott rom, arrast, fensast, portter och i n.
 St blit brännin, etc.

24
 25
 26
 27
 28
 29
 30
 31
 32
 33
 34
 35
 36
 37
 38
 39
 40
 41
 42
 43
 44
 45
 46
 47
 48
 49
 50
 51
 52
 53
 54
 55
 56
 57
 58
 59
 60
 61
 62
 63
 64
 65
 66
 67
 68
 69
 70
 71
 72
 73
 74
 75
 76
 77
 78
 79
 80
 81
 82
 83
 84
 85
 86
 87
 88
 89
 90
 91
 92
 93
 94
 95
 96
 97
 98
 99
 100
 101
 102
 103
 104
 105
 106
 107
 108
 109
 110
 111
 112
 113
 114
 115
 116
 117
 118
 119
 120
 121
 122
 123
 124
 125
 126
 127
 128
 129
 130
 131
 132
 133
 134
 135
 136
 137
 138
 139
 140
 141
 142
 143
 144
 145
 146
 147
 148
 149
 150
 151
 152
 153
 154
 155
 156
 157
 158
 159
 160
 161
 162
 163
 164
 165
 166
 167
 168
 169
 170
 171
 172
 173
 174
 175
 176
 177
 178
 179
 180
 181
 182
 183
 184
 185
 186
 187
 188
 189
 190
 191
 192
 193
 194
 195
 196
 197
 198
 199
 200
 201
 202
 203
 204
 205
 206
 207
 208
 209
 210
 211
 212
 213
 214
 215
 216
 217
 218
 219
 220
 221
 222
 223
 224
 225
 226
 227
 228
 229
 230
 231
 232
 233
 234
 235
 236
 237
 238
 239
 240
 241
 242
 243
 244
 245
 246
 247
 248
 249
 250
 251
 252
 253
 254
 255
 256
 257
 258
 259
 260
 261
 262
 263
 264
 265
 266
 267
 268
 269
 270
 271
 272
 273
 274
 275
 276
 277
 278
 279
 280
 281
 282
 283
 284
 285
 286
 287
 288
 289
 290
 291
 292
 293
 294
 295
 296
 297
 298
 299
 300
 301
 302
 303
 304
 305
 306
 307
 308
 309
 310
 311
 312
 313
 314
 315
 316
 317
 318
 319
 320
 321
 322
 323
 324
 325
 326
 327
 328
 329
 330
 331
 332
 333
 334
 335
 336
 337
 338
 339
 340
 341
 342
 343
 344
 345
 346
 347
 348
 349
 350
 351
 352
 353
 354
 355
 356
 357
 358
 359
 360
 361
 362
 363
 364
 365
 366
 367
 368
 369
 370
 371
 372
 373
 374
 375
 376
 377
 378
 379
 380
 381
 382
 383
 384
 385
 386
 387
 388
 389
 390
 391
 392
 393
 394
 395
 396
 397
 398
 399
 400
 401
 402
 403
 404
 405
 406
 407
 408
 409
 410
 411
 412
 413
 414
 415
 416
 417
 418
 419
 420
 421
 422
 423
 424
 425
 426
 427
 428
 429
 430
 431
 432
 433
 434
 435
 436
 437
 438
 439
 440
 441
 442
 443
 444
 445
 446
 447
 448
 449
 450
 451
 452
 453
 454
 455
 456
 457
 458
 459
 460
 461
 462
 463
 464
 465
 466
 467
 468
 469
 470
 471
 472
 473
 474
 475
 476
 477
 478
 479
 480
 481
 482
 483
 484
 485
 486
 487
 488
 489
 490
 491
 492
 493
 494
 495
 496
 497
 498
 499
 500
 501
 502
 503
 504
 505
 506
 507
 508
 509
 510
 511
 512
 513
 514
 515
 516
 517
 518
 519
 520
 521
 522
 523
 524
 525
 526
 527
 528
 529
 530
 531
 532
 533
 534
 535
 536
 537
 538
 539
 540
 541
 542
 543
 544

Men da wi slända ha kominnt på fnef.
 Med bränna man ej kan festrara,
 Och måste bli upftrara, det är ingen les,
 Da ständigt slända skall wara.
 Det står gemen frop, det står gemen mårg
 Da rensla sätamen från fustel och arg.
 Det brändin, etc.

186
 187
 188
 189
 190
 191
 192
 193
 194
 195
 196
 197
 198
 199
 200
 201
 202
 203
 204
 205
 206
 207
 208
 209
 210
 211
 212
 213
 214
 215
 216
 217
 218
 219
 220
 221
 222
 223
 224
 225
 226
 227
 228
 229
 230
 231
 232
 233
 234
 235
 236
 237
 238
 239
 240
 241
 242
 243
 244
 245
 246
 247
 248
 249
 250
 251
 252
 253
 254
 255
 256
 257
 258
 259
 260
 261
 262
 263
 264
 265
 266
 267
 268
 269
 270
 271
 272
 273
 274
 275
 276
 277
 278
 279
 280
 281
 282
 283
 284
 285
 286
 287
 288
 289
 290
 291
 292
 293
 294
 295
 296
 297
 298
 299
 300
 301
 302
 303
 304
 305
 306
 307
 308
 309
 310
 311
 312
 313
 314
 315
 316
 317
 318
 319
 320
 321
 322
 323
 324
 325
 326
 327
 328
 329
 330
 331
 332
 333
 334
 335
 336
 337
 338
 339
 340
 341
 342
 343
 344
 345
 346
 347
 348
 349
 350
 351
 352
 353
 354
 355
 356
 357
 358
 359
 360
 361
 362
 363
 364
 365
 366
 367
 368
 369
 370
 371
 372
 373
 374
 375
 376
 377
 378
 379
 380
 381
 382
 383
 384
 385
 386
 387
 388
 389
 390
 391
 392
 393
 394
 395
 396
 397
 398
 399
 400
 401
 402
 403
 404
 405
 406
 407
 408
 409
 410
 411
 412
 413
 414
 415
 416
 417
 418
 419
 420
 421
 422
 423
 424
 425
 426
 427
 428
 429
 430
 431
 432
 433
 434
 435
 436
 437
 438
 439
 440
 441
 442
 443
 444
 445
 446
 447
 448
 449
 450
 451
 452
 453
 454
 455
 456
 457
 458
 459
 460
 461
 462
 463
 464
 465
 466
 467
 468
 469
 470
 471
 472
 473
 474
 475
 476
 477
 478
 479
 480
 481
 482
 483
 484
 485
 486
 487
 488
 489
 490
 491
 492
 493
 494
 495
 496
 497
 498
 499
 500
 501
 502
 503
 504
 505
 506
 507
 508
 509
 510
 511
 512
 513
 514
 515
 516
 517
 518
 519
 520
 521
 522
 523
 524
 525
 526
 527
 528
 529
 530
 531
 532
 533
 534
 535
 536
 537
 538
 539
 540
 541
 542
 543
 544
 545
 546
 547
 548
 549
 550
 551
 552
 553
 554
 555
 556
 557
 558
 559
 560
 561
 562
 563
 564
 565
 566
 567
 568
 569
 570
 571
 572
 573
 574
 575
 576
 577
 578
 579
 580
 581
 582
 583
 584
 585
 586
 587
 588
 589
 590
 591
 592
 593
 594
 595
 596
 597
 598
 599
 600
 601
 602
 603
 604
 605
 606
 607
 608
 609
 610
 611
 612
 613
 614
 615
 616
 617
 618
 619
 620
 621
 622
 623
 624
 625
 626
 627
 628
 629
 630
 631
 632
 633
 634
 635
 636
 637
 638
 639
 640
 641
 642
 643
 644
 645
 646
 647
 648
 649
 650
 651
 652
 653
 654
 655
 656
 657
 658
 659
 660
 661
 662
 663
 664
 665
 666
 667
 668
 669
 670
 671
 672
 673
 674
 675
 676
 677
 678
 679
 680
 681
 682
 683
 684
 685
 686
 687
 688
 689
 690
 691
 692
 693
 694
 695
 696
 697

- 3. -

En affat Officiaria una
 et alia fuit fausta af m nch,
 et talit hie pte m nch;
 — dng m nch begard
 et de m nch i de m nch
 et de m nch i de m nch

Da kante jag i egen huaria
 Et andra nista samma råt
 Och trede hvarje söttigs bjerta
 Ut lita denna kantselatt.
 Jag bad (min rest af tavar gvalfves),
 Dem samma, som jag bjodt — förgräfwes,
 Och samtyggen blef min lott,
 Ettin och mig att arbeta lätte,
 (En luttom fristerna förärde,
 Jag led, men annu utan brett.

[illegible][illegible]

191

Myfterhet&wisa.

(Melodien som hundraåriga Dalvisan.)

Swad brännvin, god vänner, dock är för en sak,
Som stärker och lifwar öf alla,
Man tage deraf efter tycke och smak,
Dock så att man intet må falla.
Det gifwer öf tröst, det fördrifwer all sorg,
Då flaskan är full och god mat i vår korg.
Uf brännvin, du ljusliga krydda.

Men detta är ju så gammalt och känt,
 Att det knappast behöfver omtalas,
 Och detta saktadt så har det nu händt,
 Att brännvinet skall häcklas, förtalas,
 Och konung och ständer beslutat också,
 Att vi uti fylkan ej längre få gå.
 Uti brännvin, etc.

Höga öfverheten har nu lagt en skatt,
Så stor att man knappast kan bränna,
Vi derför smygbränna alldeles besatt,
Till dess att vi råka i flämma,
Då kommer Herr Länsman och tar utan prut
Vår redskap ifrån oss, och då är det slut.
Ne bränvin, etc.

Ty jag war menniska och f. r.
 Jag flyger på förtwiflans wunna
 Och af en niding brödet tvingar,
 Som orördt jag till kosan bar.

Sag nu i dessa böjer sluten,
Med tårar sköljer tidens fjät,
Af alla människor förtjenuten,
Men wet att jag förtjenar det.
Sag ej på sjelfwa straffet klagar,
Det billigas af våra lagar,
Sag yrkar blott hwar dödligs rätt
Att äfwen i det häfte skötas
Och utaf människor bemötas
Uppå ett mera mänskligt sätt.

En yngling i sin vräla faller
 Och störtas i en afgrund ner,
 Der han inom ett rveligt galler
 Med bästman endast bödlar ser,
 Der ljuvet ej med mörkret skiftar,
 Der nslas stank des lust förgiftar.
 Han kan ej tänka, rasar blott;
 Förtrvislad skadar sinna bden
 Och utaf lednad söker döden,
 Uti ett mera rveligt brott.

Af du, som land och folk föröder
 Och dig af mord förgudad tror,
 I kärleken för usla bröder,
 Se där ett sätt att blifwa stor.
 Träd in i brottlingarnes häfte
 Med Howards kärlek för ditt släkte,